

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 116/16

Λουξεμβούργο, 26 Οκτωβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-590/14 P
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) κατά Αλουμίνιον της Ελλάδος
ΒΕΑΕ

Η παράταση της διάρκειας ισχύος μιας υφιστάμενης κρατικής ενισχύσεως θεωρείται τροποποίηση της ενισχύσεως αυτής και, συνεπώς, αποτελεί νέα ενίσχυση

Η αρχή αυτή ισχύει ακόμη και όταν η τροποποίηση αυτή επέρχεται με απόφαση εθνικού δικαστηρίου

Το 1960, η δημόσια επιχείρηση ηλεκτρισμού ΔΕΗ σύναψε με την Αλουμίνιον, ελληνική εταιρία παραγωγής αλουμινίου, σύμβαση δυνάμει της οποίας ίσχυε ως προς τη δεύτερη προτιμησιακό τιμολόγιο για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας. Η σύμβαση επρόκειτο να λήξει στις 31 Μαρτίου 2006, εκτός εάν παρατεινόταν σύμφωνα με τους όρους της. Με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 1992, η Επιτροπή εκτίμησε ότι το προτιμησιακό τιμολόγιο της Αλουμίνιον συνιστούσε κρατική ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Η ΔΕΗ κατήγγειλε τη σύμβαση του 1960 από 1ης Απριλίου 2006. Η Αλουμίνιον αμφισβήτησε την καταγγελία της συμβάσεως ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων. Με απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 2007, το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, αποφασίζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ανέστειλε προσωρινώς τις συνέπειες της εν λόγω καταγγελίας. Η ΔΕΗ προσέφυγε σε δεύτερο βαθμό ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο, με απόφαση της 6ης Μαρτίου 2008, επικύρωσε την καταγγελία της συμβάσεως του 1960 από της ημερομηνίας αυτής.

Με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή θεώρησε ότι η Ελλάδα είχε παρανόμως χορηγήσει στην Αλουμίνιον κρατική ενίσχυση 17,4 εκατομμυρίων ευρώ, διότι, μετά την πρώτη απόφαση ασφαλιστικών μέτρων των ελληνικών δικαστηρίων, η Αλουμίνιον συνέχισε να επωφελείται από το προτιμησιακό τιμολόγιο από τις 5 Ιανουαρίου 2007 έως τις 6 Μαρτίου 2008. Κατά την Επιτροπή, η ενίσχυση αυτή έπρεπε να χαρακτηριστεί νέα ενίσχυση, η οποία, δεδομένου ότι είχε χορηγηθεί χωρίς προηγουμένως να της κοινοποιηθεί, δεν ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή υποχρέωσε την Ελληνική Δημοκρατία να ανακτήσει την ενίσχυση από την Αλουμίνιον.

Κατόπιν προσφυγής που άσκησε η Αλουμίνιον, το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, με απόφασή του της 8ης Οκτωβρίου ¹, κρίνοντας ότι η επίμαχη ενίσχυση πρέπει να χαρακτηριστεί ως υφιστάμενη ενίσχυση.

Η ΔΕΗ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή, άσκησε αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, υποστηρίζοντας ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι νομικά εσφαλμένη.

Το ζήτημα που τίθεται στη συγκεκριμένη υπόθεση είναι εάν η πρώτη απόφαση ασφαλιστικών μέτρων των εθνικών δικαστηρίων μπορεί να χαρακτηριστεί ως τροποποίηση υφιστάμενης ενισχύσεως (και, ως εκ τούτου, νέα ενίσχυση) ή ως υφιστάμενη ενίσχυση ². Στην πρώτη μόνο περίπτωση θα έπρεπε, προτού εφαρμοστεί, να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και αναπέμπει την υπόθεση σε αυτό προς επανεξέταση.

¹ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2014, *Αλουμίνιον κατά Επιτροπής* (T-542/11).

² Η διάκριση μεταξύ, αφενός, νέας ενισχύσεως και τροποποιήσεως υφιστάμενης ενισχύσεως, και, αφετέρου, υφιστάμενης ενισχύσεως απορρέει από τη ΣΛΕΕ.

Πρώτον, το Δικαστήριο κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε κατά τόπο εσφαλμένο τη νομολογία του Δικαστηρίου και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς έκρινε ότι η πρώτη απόφαση ασφαλιστικών μέτρων δεν συνιστά θέσπιση νέας ενισχύσεως ή τροποποίηση υφιστάμενης ενισχύσεως. Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η διάρκεια ισχύος της υφιστάμενης ενισχύσεως αποτελεί στοιχείο ικανό να επηρεάσει την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συμβατότητας της ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά.

Για τον λόγο αυτόν, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **η παράταση της διάρκειας ισχύος υφιστάμενης ενισχύσεως αποτελεί τροποποίηση υφιστάμενης ενισχύσεως και, ως εκ τούτου, συνιστά νέα ενίσχυση.**

Εν προκειμένω, τούτο σημαίνει ότι η πρώτη απόφαση ασφαλιστικών μέτρων των ελληνικών δικαστηρίων (απόφαση με την οποία τροποποιήθηκαν τα συμφωνηθέντα με τη σύμβαση του 1960 χρονικά όρια εφαρμογής του προτιμησιακού τιμολογίου και, συνακόλουθα, τα χρονικά όρια ισχύος του καθεστώτος ενισχύσεων που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή) συνιστά τροποποίηση υφιστάμενης ενισχύσεως και, συνεπώς, νέα ενίσχυση.

Δεύτερον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα εθνικά δικαστήρια μεριμνούν για την τήρηση των κανόνων δικαίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις και υπέχουν υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας με τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς αποφάνθηκε ότι τα εθνικά δικαστήρια που αποφασίζουν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (όπως συμβαίνει στη συγκεκριμένη υπόθεση) έχουν την ευχέρεια να μην τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν στο πλαίσιο του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων.

Συγκεκριμένα, **το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται διαφοράς με αντικείμενο σύμβαση υποχρεούται να κοινοποιεί στην Επιτροπή κάθε μέτρο (περιλαμβανομένων των μέτρων που θεσπίζονται από το εν λόγω δικαστήριο) το οποίο επηρεάζει την ερμηνεία και την εκτέλεση της ως άνω συμβάσεως και έχει, ενδεχομένως, συνέπειες όσον αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, τον ανταγωνισμό ή απλώς τη διάρκεια ισχύος, επί ορισμένο χρονικό διάστημα, ενισχύσεων οι οποίες εξακολουθούν καταρχήν να υφίστανται.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582